

Ocena dorobku naukowego dr n. med. Jacka Roberta Janicy

Pan dr hab. med. Jacek Janica jest absolwentem Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Białymstoku, który ukończył w 1991 roku, uzyskując dyplom lekarza medycyny.

W 1996 roku uzyskuje specjalizację pierwszego stopnia z radiodiagnostyki, a w 1999 roku specjalizację drugiego stopnia.

W 1999 roku uzyskuje tytuł doktora nauk medycznych na Wydziale Lekarskim AM w Białymstoku.

Od 1993 roku nieprzerwanie do obecnej chwili pracuje w Zakładzie Radiologii Państwowego Szpitala Klinicznego, AM w Białymstoku i w Uniwersytecie Medycznym w Białymstoku.

Edukacja zawodowa w radiologii i diagnostyce obrazowej habilitanta została starannie zaplanowana i systematycznie realizowana, poprzez udział w szeregu kursów i szkoleń w kraju i zagranicą, oraz poprzez udział w krajowych i zagranicznych zjazdach naukowych, na których wygłosił 57 doniesień z różnych tematów z zakresu diagnostyki obrazowej.

W chwili obecnej jest On w pełni wykwalifikowanym specjalistą diagnostyki obrazowej i uznanym w tej dziedzinie ekspertem.

Dorobek naukowy Habilitanta to 113 publikacji, w tym 47 prace oryginalne, 4 prace kazuistyczne, 5 prac poglądowych i 57 komunikatów zjazdowych. 35 prac zostało opublikowanych w periodykach naukowych bazy Medline.

Sumaryczny Impact Factor wynosi 16,674, punktacja MNiSW 437. Liczba cytowani to 73 z czego 30 cytowań w Web of Science. Indeks Hirsha 3.

Jest to znaczny dorobek, o dużej wadze naukowej i poznawczej, stawiający Habilitanta w czołówce naukowców-diagnostów obrazowych w Polsce.

Zainteresowania naukowe Habilitanta i Jego działalność diagnostyczna dotyczy następujących tematów badawczych.

1. Zastosowanie metod radiologicznych w diagnostyce i leczeniu chorób kości, malformacji naczyniowych i nowotworów.

2. Zastosowanie technik usg, KT i RM w diagnostyce narządowej i w diagnostyce naczyń krwionośnych.
3. Identyfikacja i generowanie śladów biologicznych.
4. Zastosowanie środków kontrastujących w diagnostyce ultrasonograficznej.

We wszystkich tych tematach Habilitant wykazał się dużą aktywnością naukową i wszystkie te tematy zawsze dotyczyły aktualnych zagadnień z zakresu diagnostyki obrazowej, kliniki i mechanizmów patofizjologicznych w przebiegu różnych chorób.

Wszystkie wyniki z zakresu realizowanych tematów badawczych były prezentowane na wielu zjazdach i kongresach krajowych i międzynarodowych.

O dużej aktywności naukowej Habilitanta świadczy również fakt jego udziału w zespołach badawczych wielu klinik i zakładów Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku i jednostek naukowo-badawczych spoza tego uniwersytetu.

Bardzo znaczące osiągnięcia naukowe, diagnostyczne i poznawcze Habilitanta dotyczą diagnostycznych zastosowań środków kontrastujących w badaniach usg wątroby, śledziony, nerek własnych i przeszczepionych oraz naczyń krwionośnych. W tej diagnostyce należy uznać Habilitanta za eksperta najwyższego poziomu naukowego i diagnostycznego.

To samo dotyczy Jego osiągnięć w diagnostyce usg jako takiej ze szczególnym uwzględnieniem ultrasonografii objętościowej i rekonstrukcji trójwymiarowej narządów jamy brzusznej.

Bez wystąpienia dr n. med. Jacka Janica jest doskonale wykształconym i wyszkolonym diagnostą obrazowym. Ma wysokie predyspozycje do samodzielnego w ramach dobrze zorganizowanego warsztatu naukowego planowania, rozwiązywania i opisywania problemów naukowych i wyszukiwania aktualnej problematyki naukowej, tak w celach poznawczych, jak i ich praktycznego, diagnostycznego zastosowania.

Jego badania wniosły do diagnostyki obrazowej nowe aspekty poznawcze, z których większość sprawdziła się w praktyce klinicznej.

Recenzent wysoko ocenia działalność dydaktyczną i organizacyjną Habilitanta.

Jest znanym i cenionym dydaktykiem w nauczaniu rentgenodiagnostyki i diagnostyki obrazowej studentów Wydziału Lekarskiego, Stomatologii, Pielęgniarstwa i w zakresie Elektroradiologii. Swoje umiejętności pedagogiczne pogłębiał poprzez ukończenie Kursu Pedagogiki i Dydaktyki I i II stopnia.

Jest wykładowcą w Centrum Edukacji Ultrasonograficznej i ekspertem współpracującym z Zakładem Medycyny Sądowej UM w Białymstoku.

Rozprawa habilitacyjna dr Janicy pt. „Ocena skuteczności ultrasonografii ze wzmocnieniem kontrastowym zmian ogniskowych wątroby” ma formę monografii liczącej 152 strony druku w skład której wchodzi 6 rozdziałów, 5 wniosków, wykaz 298 pozycji piśmiennictwa oraz streszczenia po polsku i w języku angielskim.

Celami pracy było:

1. Wykrycie cech różnicujących zmiany łagodne i złośliwe wątroby w badaniu ultrasonograficznym ze wzmocnieniem kontrastowym.
2. Scharakteryzowanie i wyłonienie cech poszczególnych zmian ogniskowych pozwalających na ich jednoznaczne rozpoznawanie w badaniu ultrasonograficznym ze wzmocnieniem kontrastowym.
3. Ocena skuteczności badania ultrasonograficznego ze wzmocnieniem kontrastowym w porównaniu z badaniem ultrasonograficznym w prezentacji B.
4. Ocena skuteczności badania ultrasonograficznego ze wzmocnieniem kontrastowym w porównaniu z trójfazową tomografią komputerową.
5. Umieszczenie badania ultrasonograficznego ze wzmocnieniem kontrastowym w algorytmie diagnostycznym zmian ogniskowych w wątrobie.

Badania wykonano u 543 osób z pojedynczymi (361 osób) i mnogimi (182 osoby) zmianami ogniskowymi w wątrobie. Każda osoba miała wykonane badanie usg w trybie B-mode, trójfazową KT i badanie usg ze środkiem kontrastującym (CEUS).

Metodyka badań zgodna ze standardami dla ich wykonywania.

Analiza uzyskanych wyników i ich systematyczne opisywanie odnośnie dynamiki fazowości napływu, przebywania i odpływu krwi ze środkiem kontrastowymi w zmianach ogniskowych w wątrobie, porównywalna z innymi wysokiego poziomu opracowaniami na ten temat.

Analiza statystyczna uzyskanych wyników dokładna i szczegółowa, zgodna z regułami obowiązującymi przy porównywaniu dużych zbiorów danych.

Dyskusja uzyskanych wyników rzetelna, świadcząca o dużej wiedzy Autora z zakresu badań CEUS i ich diagnostycznych zastosowań w różnicowaniu nieprawidłowych zmian ogniskowych w wątrobie.

Autor porównuje swoje wyniki z najnowszymi doniesieniami z piśmiennictwa z dużą wprawą i swobodą, co świadczy o Jego rozległej, usystematyzowanej wiedzy z tej tematyki.

Dużą zasługą Habilitanta jest dokładne opisanie symptomatologii i morfologii zmian ogniskowych w wątrobie i różnic między nimi po podaniu środka kontrastującego SonoVue.

Porównywanie badań CEUS z trójfazową KT dobrze przeprowadzone, ze szczegółowym opisaniem różnic diagnostycznych pomiędzy tymi badaniami obrazowymi i ich przewagi lub równorzędności w diagnostyce zmian ogniskowych w wątrobie.

Rozprawa habilitacyjna Pana Doktora Janicy jest wysokiej wartości poznawczej i praktycznej rozprawą naukową. Jest to jeden z największych materiałów naukowych publikowanych w polskim piśmiennictwie i porównywalnym z opracowaniami na ten temat z wiodących ośrodków zagranicznych.

Biorąc pod uwagę wszystko co zostało zawarte w niniejszej recenzji uważam, że Pan dr n. med. Jacek Janica spełnia wymagane przepisami kryteria aby mógł otrzymać zaszczytny tytuł naukowy doktora habilitowanego nauk medycznych.

Dlatego też zwracam się z wnioskiem do Wysokiej Rady Naukowej Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku o dopuszczenie Habilitanta do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

WARSZAWSKI
UNIwersytet MEDYCZNY
II Wydział Lekarski
Zakład Diagnostyki Obrazowej
ul. Kondratowicza 8, 03-242 Warszawa

KIEROWNIK
Zakładu Diagnostyki Obrazowej
II WL

Prof. dr hab. med. Wiesław Jakubowski